

บทที่ ๔

การสรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาประบวนการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา
ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา ๑ ซึ่งมีโรงเรียนทั้งหมด ๔๔
โรงเรียน ในจำนวน ๔๔ โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนชาย ๒๗ โรงเรียน โรงเรียนหญิง ๑๔
โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา ๕๑ โรงเรียน

แบบสอบถามที่ใช้รวบรวมข้อมูลมี ๒ แบบ แบบที่หนึ่งสำหรับสอบถามอาจารย์ใหญ่
แบบที่สองสำหรับสอบถามครูพลศึกษา ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ๔๕.๔๕ %

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ Analysis of Variance, t-test, Correlation
และการถักรอยละของโรงเรียนแต่ละประเภท

ผลการวิจัยปรากฏว่า

จำนวนครูพลศึกษายังไม่เพียงพอ วุฒิของครูพลศึกษาในระดับปริญญาตรียังขาดแคลน
อยู่มาก

ความมุ่งหมายของการสอน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่าง
โรงเรียน และการจัดกิจกรรมพิเศษ โรงเรียนส่วนใหญ่เน้นในค่านการให้นักเรียนมีสุขภาพ
อนามัยดี การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การรู้จักเคารพเชื่อฟังระเบียบของกีฬา การให้นักเรียน
มีความสามัคคีปรองดองกัน

กิจกรรมที่โรงเรียนนิยมจัดสอนกันมาก คือ กายบริหาร วิ่งเร็ว ทุ่มน้ำหนัก กิจกรรม
ที่โรงเรียนไม่ได้จัดให้มีการสอนได้แก่ เทนนิส มวยปล้ำ ขอบบอด

เครื่องแต่งกายของนักเรียนวิชาพลศึกษา มีบางโรงเรียนอนุญาตให้นักเรียนใช้เครื่อง

แบบปกติ

การวิจัยในวิชาพลศึกษามีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ คณะของแต่ละเทอมจะ
 สะสมารวมกับคณะปลายปี ความสะอาดของร่างกาย การมาเรียนสม่ำเสมอ มีส่วน
 ใ้แก่คณะด้วย

ครูพลศึกษาสอนสัปดาห์ละ ๓๐ ชั่วโมง นอกจากนั้นยังเป็นผู้ฝึกนักศึกษา ควบคุม
 คุณมารยาทของนักเรียน และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนและโรงเรียน ฯลฯ

การบริหารทางด้านการจัดการตรวจสอบสภาพอนามัย การทำระเบียบสุขภาพของนักเรียน
 โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ทำ และโรงเรียนยังขาดครูพยาบาล ฉุกเฉิน และยาต่าง ๆ อีกมาก

การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน มีบางโรงเรียน
 เท่านั้นที่จัดการแข่งขันทุกปี กีฬาที่โรงเรียนนิยมจัดให้มีการแข่งขัน คือ บาสเกตบอล ฟุตบอล
 และกรีฑา ส่วนกีฬาที่โรงเรียนไม่นิยมจัดให้มีการแข่งขันได้แก่ มวยปล้ำ และเทนนิส

สนามส่วนใหญ่ของโรงเรียนเป็นสนามหญ้าและสนามซีเมนต์ ซึ่งมีพื้นที่โดยเฉลี่ยประมาณ
 ๖๐/๖๐ ตารางเมตร และต่ำกว่า ๖๐/๖๐ ตารางเมตร ตามลำดับ การระบายน้ำ ประโยชน์
 ในการใช้สอย การบำรุงรักษา และสภาพทั่ว ๆ ไปของสนามดีพอใช้

จำนวนลูกบอลของแต่ละโรงเรียนมีประมาณ ๑ ลูก โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มียาง
 เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวและห้องน้ำสำหรับนักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษา

นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจเรียนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี นักเรียนชายชอบเรียนวิชาพลศึกษา
 มากกว่านักเรียนหญิง ยังมีบางโรงเรียนที่ไร้ชั่วโมงพลศึกษาไปสอนวิชาการอื่น

อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษาเห็นพ้องกันว่า วิชาพลศึกษาช่วยให้คนเรามีระเบียบวินัย
 รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ และควรจัดให้มีการเรียนวิชาพลศึกษาทุกระดับการศึกษา ความเห็นของ
 อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษาเป็นไปในทางที่ดีวิชาพลศึกษา แต่อย่างไรก็ตามอาจารย์ใหญ่มอง
 เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาน้อยกว่าครูพลศึกษาแทบทุกรายการ

จำนวนและวุฒิของครูพลศึกษา สถานที่ ฉุกเฉิน ห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่ง
 ตัวของโรงเรียนส่วนกลางดีกว่าโรงเรียนส่วนภูมิภาค วิธีการสอน เนื้อหาการสอน การจัดชั้นเรียน
 และการวัดและประเมินผล มีการจัดกระทำเหมือน ๆ กัน แต่อย่างไรก็ตามทั้งโรงเรียนส่วนกลาง
 และโรงเรียนส่วนภูมิภาคก็ยังคงขาดหนังสือเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา อยู่อีกมาก

ขอเสนอแนะ

จากอัตราส่วนของครูต่อนักเรียน ๑:๓๔๐.๓๒๒ นั้น จะเห็นว่า อัตราส่วนของครูต่อนักเรียนของเรายังสูงกว่าในสหรัฐอเมริกา อัตราส่วนที่เหมาะสมควรจะเป็น ๑:๒๐๐^๑ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายซึ่งมีวุฒิ ป.ก.ศ.สูง (พลศึกษา) ผู้วิจัยเห็นว่า วุฒิและจำนวนของครูยังไม่เพียงพอ สถาบันการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ ควรริบคำเน้นการคัดเลือกครูพลศึกษา ในระดับชั้นปริญญาตรีให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับวิชาพลศึกษาและการศึกษาให้สูงขึ้นอีก ในขณะที่เกี่ยวกับสถาบันการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ ก็ควรตั้งอัตราเพื่อบรรจุครูพลศึกษาในระดับปริญญา ให้มากขึ้นทุก ๆ ปี

จากการร่างที่ ๗ และ ๑๑ จะเห็นว่า การแต่งกายของครูพลศึกษา ในขณะที่สอนวิชาพลศึกษา ไม่ควรเปลี่ยนแปลงชุดพลศึกษาของสอนนักเรียนทุกครั้ง ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาเป็นผู้นำผู้หนึ่ง ในวิชาพลศึกษา ควรจะแต่งตัวให้เหมาะสมกับลักษณะอันแท้จริงของวิชาพลศึกษา เพื่อจะเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักเรียน ทั้งนี้เพื่อสทวกในการแสดงให้นักเรียนดู และเป็นการปลูกฝังทัศนคติของนักเรียนและประชาชน ให้เข้าใจในวิชาพลศึกษาได้อย่างถูกต้อง

^๑ Charles A. Bucher, Administration of School Health and Physical Education Programs, The C.V. Mosby Company, 1955, p.315.

Clifford Lee Brownell and Jesse Feiring Williams, The Administration of Health and Physical Education, Third Edition, W.B. Saunders Company, Philadelphia and London, 1948, p.234.

Jesse Feiring Williams and Others, The Administration of Health Education and Physical Education, W.B. Saunders Company, Philadelphia and London, 1964, p.160.

^๒ Charles A. Bucher, op. cit., p.80-83.

Easter French and Williams Leonard Hughes, The Administration of Physical Education for Schools and Colleges, A.S. Barnes and Company, New York, p.86.

การที่ครูพลศึกษาไม่ค่อยได้แกงซุกพลศึกษา เพื่อสอนนักเรียน อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนเรียนวิชาพลศึกษา โดยใช้เครื่องแบบปกติของนักเรียน และเป็นเหตุให้ครูอื่นใน โรงเรียนมองข้ามความสำคัญของวิชาพลศึกษาไป

การที่ครูพลศึกษาได้มีเวลาให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย ก่อนเรียนวิชาพลศึกษาทุกครั้ง ระยะเวลาของการอธิบาย การแสดงให้นักเรียนดู การให้นักเรียนฝึกทักษะ ตลอดจนเวลา สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนั้น นับว่าเป็นการถูกต้องแล้ว

มีบางโรงเรียนที่ยกเวอนให้นักกีฬาของโรงเรียน ไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษานั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะให้นักเรียนทุกคนเรียนวิชาพลศึกษา ส่วนผู้ที่ได้รับยกเวอน ควรจะเป็น ผู้ที่ป่วย หรือแพทย์สั่งห้าม โดยยกเวอนให้เป็นการชั่วคราวเท่านั้น เมื่อหายจากควรเจ็บไข แล้ว ก็ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาเหมือนกับคนอื่น ๆ ทั้งนี้จะต้องมีใบ รับรองแพทย์ หลังจากการเจ็บป่วยว่า นักเรียนผู้นั้นสามารถจะเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา ได้

^๑Hollis F. Fait and Mary Helen Varnier, Teaching Physical Education in Secondary Schools, Second Edition, W.B. Saunders Company, Philadelphia and London, 1964, p.365.

^๒Charles A. Bucher, op. cit., p.321-322.

Charles C. Cowell and Hilda M. Schwehn, Modern Principles and Methods in High School Physical Education, Alley and Bacon, Inc., 1958, p.103.

Hollis F. Fait and Mary Helen Varnier, op. cit., p.88.

M. Dorothy Massy and Arthur G. Miller, A Dynamic Concept of Physical Education for Secondary Schools, Prentice-Hall, Inc., 1963, p.66-68.

จากตารางที่ ๔ และตารางที่ ๑๒ จะเห็นได้ว่า โรงเรียนให้คะแนนนักเรียนในด้านการมาเรียนสม่ำเสมอ ความสะอาดหมกจุกของร่างกายและเสื้อผ้า ความร่วมมือของนักเรียน การเก็บคะแนนของแต่ละเทอมมารวมในปลายปี และคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการเหมาะสมดี แต่ควรที่จะจัดทำระเบียบถาวร เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและความสัมฤทธิ์ผลของตนเอง

จากตารางที่ ๔ การที่ครูพลศึกษาการสอนถึง ๓๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องทำงานพิเศษอื่น ๆ อีกมากมายนั้น จึงนับได้ว่า หน้าที่และงานของครูพลศึกษามีมาก และเป็นงานท่งท่าตลอดปี ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาควรสอนอย่างมากที่สุด ๒๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์เท่านั้น^๖ ทั้งนี้เพื่อครูพลศึกษาจะได้มีเวลาสำหรับเตรียมการสอน ค้นคว้า และงานพิเศษอีกมาก

จากตารางที่ ๑ และตารางที่ ๑๒ จะเห็นว่า โรงเรียนส่วนมากยังไม่นิยมจัดกิจกรรมพิเศษนอกเวลาให้กับนักเรียน อันที่จริงแล้วหลังการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน

^๕ Clifford Lee Brownell and Jesse Feiring Williams, op. cit., p. 391.

^๖ Charles A. Bucher, op. cit., p. 315.

Jesse Feiring Williams, op. cit., p. 43.

M. Dorothy Massy and Arthur G. Miller, op. cit., p. 58.

การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน^๑ การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและการจัดกิจกรรมพิเศษ มีความสำคัญพอ ๆ กัน ทั้งนี้เพราะว่า การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการจัดกิจกรรมพิเศษ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความก้าวหน้าในเชิงกีฬา และความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ทางสังคม ฉะนั้นโรงเรียนควรจะจัดการพลศึกษาในโรงเรียนให้ครบทุก ๆ ด้าน คือ การสอนพลศึกษาในชั้นเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการจัดกิจกรรมพิเศษ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ตนเองมีความฉันทักและความสนใจใฝ่ใฝ่อย่างแท้จริง

^๑Charles A. Bucher, op. cit., p.347-348.

Charles A. Fersythe, Administration of High School Athletics, Third Edition, New York, Prentice-Hall, Inc., 1954, p.362-365.

Charles G. Cowell and Hilda M. Schwehn, op. cit., p.199-201.

Hellis F. Fait and Mary Helen Varnier, op. cit., p.365.

Ibid., p.365.

Jesse Feiring Williams and Others, op. cit., p.160-180.

จากตารางที่ ๑๗ และตารางที่ ๔๐ จะเห็นว่า การที่โรงเรียนมีสนามหญ้าประมาณ ๒๐/๒๐ ตารางเมตร และสนามซีเมนต์ที่มีพื้นที่ต่ำกว่า ๒๐/๒๐ ตารางเมตรนั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอ อย่างน้อยควรจะมีสนามหญ้าซึ่งมีพื้นที่ประมาณ ๕,๐๔๔ ตารางเมตร^๘ จึงจะเพียงพอ และสนามซีเมนต์ควรจะมีพื้นที่ประมาณ ๒๐/๒๐ ตารางเมตร^๙ จึงจะเป็นการเพียงพอ

จากตารางที่ ๑๘ และตารางที่ ๔๑ จะเห็นว่า อุปกรณ์โดยเฉลี่ยแล้ว โรงเรียนยังขาดแคลนอุปกรณ์อยู่ คือ โรงเรียนหนึ่งมีลูกบอล ๓ ลูก โดยประมาณ ตามหลักการแล้ว โรงเรียนซึ่งมีนักเรียนประมาณ ๕๐๐ คน ควรจะมีลูกบาสเกตบอลอย่างน้อย ๑๒ ลูก ลูกฟุตบอล ๔ ลูก และลูกวอลเลย์บอล ๖ ลูก^{๑๐} และโรงเรียนในภาคการศึกษา ๑ นี้ ส่วนใหญ่มีนักเรียนมากกว่า ๕๐๐ คน ฉะนั้นควรจะมีอุปกรณ์ให้มากกว่าดังกล่าวข้างต้น นอกจากนี้บางโรงเรียนยังไม่มีเครื่องซักผ้าหนัก เครื่องวัดส่วนสูง บาร์คิว บาร์เคี้ยว ซึ่งสิ่งของเหล่านี้มีความจำเป็นมากสำหรับนักเรียน โรงเรียนควรจะมีไว้ประจำโรงเรียน

จากตารางที่ ๑๘ และตารางที่ ๑๘ จะเห็นว่า ครูพลศึกษามีความเห็นว่าการที่มีลูกบอล ๓ ลูกนั้น เป็นการเพียงพอแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า ในเรื่องนี้อาจจะเป็นปัญหาเหมือนกัน

^๘Easter French and William Leonard Hughes, op. cit., p.305.

^๙Ibid., p.305.

^{๑๐}Clifford Lee Brownell and Jess Feiring Williams, op. cit., p.263.

M. Dorothy Massy and Arthur G. Miller, op. cit., p.51-53.

เพราะว่า ในเมื่อครูพลศึกษาเห็นว่า การที่มีลูกบอล ๓ ลูกนั้น เพียงพอแล้ว ก็ไม่
 ใ้จัดหามาเพิ่มเติม นักเรียนในชั้นหนึ่งมีประมาณ ๓๕-๔๐ คน ในการเรียนครั้งหนึ่ง นัก-
 เรียนคนหนึ่งอาจจะมีโอกาสได้จับลูกบอล ๓-๔ ครั้งเท่านั้น เวลาที่เหลือออกนั้นอาจจะเป็น
 การยืนคอยลูกบอล ซึ่งเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ และอาจจะทำให้ให้นักเรียน
 เมื่อหน่ายต่อการเรียนวิชาพลศึกษาก็คงเป็นได้ ทักษะและความชำนาญของนักเรียนก็ไม่ดีเท่าที่
 ควร ดังนั้น โรงเรียนควรจะมีลูกบอลให้เพียงพอ ตามข้อเสนอแนะข้างต้น^{๑๒}

จากตารางที่ ๒๐ และ ตารางที่ ๒๑ จะเห็นว่า ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวและอาบน้ำ
 ของโรงเรียน ยังขาดแคลนอีกมาก ในเรื่องนี้เป็นอุปสรรคของวิชาพลศึกษาเหมือนกัน
 เพราะโรงเรียนทุกโรงเรียนควรมีห้องอาบน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ซึ่งมีความจำ-
 เป็นอย่างมากในการเรียนวิชาพลศึกษา^{๑๓} และห้องน้ำควรจะมี ๑๒-๑๔ ห้อง หรือ ๑๒-๑๔
 ฝักบัว ซึ่งอยู่ในห้องเดียวกัน ท่อนักเรียน ๓๕-๔๐ คน^{๑๔}

อัตราส่วนของจำนวนห้องส้วมต่อจำนวนนักเรียน มีอัตราส่วน ๑:๓๕ อัตราส่วนของ
 จำนวนห้องส้วมต่อจำนวนนักเรียนที่เหมาะสม ควรจะเป็น ๑:๓๐ สำหรับเด็กชั้นประถมและ
 ๑:๕๐ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา^{๑๕}

^{๑๒}Ibid., p.51-53.

Clifford Lee Brownell and Jesse Feiring Williams, op. cit.,
 p.267.

Easter French and Williams Leonard Hughes, op. cit.,
 p.288-289.

Jesse Feiring Williams and Others, op. cit., p.289.

สรุปปรายผลการวิจัย

โรงเรียนในภาคการศึกษา • นี้ จัดว่าเป็นโรงเรียนซึ่งดีแล้ว สำหรับเมืองไทย แต่ยังมีขาดแคลน สนาม อุปกรณ์ ครู ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ดังนั้นส่วนราชการหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง ควรโคจรระดมกำลังปัญหาเหล่านี้

ครูที่มีวุฒิส่วนใหญ่ ไม่ยอมออกไปทำงานต่างจังหวัด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสภาพของโรงเรียนในส่วนภูมิภาคไม่ดีเท่ากับโรงเรียนในส่วนกลาง เช่น ในด้านความปลอดภัย ความสะดวกสบาย ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ และการศึกษา การบริการสาธารณสุข ดังนั้นส่วนราชการหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง ควรรีบแก้ไขปัญหานี้

ปัญหาที่สำคัญอยู่ในขณะนี้ ก็คือค่าจ้างของผู้ใหญ่ผู้ศึกษาว่า "ขาดงบประมาณ" เมื่อไม่มีเงินก็จำเป็นจะต้องขาดครู อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอื่น ๆ ก็ไม่พอตามมากว่ เมื่อจำนวนครูน้อย ครูก็ต้องทำงานมาก ผู้วิจัยเห็นว่า รัฐบาลควรจะต้องลงทุนเพื่อการศึกษาให้มาก ๆ และลงทุนเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี ถ้าไรจะเกิดแก่ประเทศชาติในภายหน้าอย่างมหาศาลทีเดียว และเป็นกำไรในหลาย ๆ ด้านอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ก็ตาม เพราะประเทศซึ่งไม่ประชาชนได้รับการศึกษาดี เท่านั้น ที่จะช่วยให้ประเทศชาติมีการกินคืออยู่ที่ และเจริญในที่สุด

ผู้วิจัยเห็นว่า ประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงของเรา เช่น ประเทศญี่ปุ่น ในมีการศึกษา
๑๘๖๕ ประเทศญี่ปุ่นให้เยาวชนทุกคนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*

*UNESCO, World Survey of Education, Handbook of Educational Organization and Statistics, 1965, p.394.

ประเทศมาเลเซีย บังคับให้นักเรียนทุกคนเรียนถึงชั้นประถมปีที่ ๖^๒ และประเทศไทยบังคับให้ทุกคนเรียนถึงชั้นประถมปีที่ ๔^๓ ทำให้การศึกษาของไทยอาจจะล้าหลังเพื่อนบ้าน

จากผลของการวิจัย ทั้งอาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษา มีความปรารถนาที่จะให้วิชาพลศึกษาก้าวหน้าไปให้มากที่สุด แต่สภาพการณ์ไม่อำนวยให้ คือครูพลศึกษาจะท่องเที่ยวงานหนักมาก อุปรณ์ที่ขาดแคลน และได้รับการเอาใจใส่จากบุคคลชั้นบริหารน้อย ทำให้วิชาพลศึกษาเป็นที่สนใจ หรือดึงดูดใจแก่นักเรียน ผู้ปกครองและประชาชนน้อยตามไปด้วย

อีกประการหนึ่ง กิจกรรมที่สอนกันอยู่ในขณะนี้นิยมสอนกายบริหารซึ่งเหมือนกับ ๒๐ ปี ก่อน ทั้งนี้ก็อาจจะเป็นเพราะการขาดแคลนสิ่งดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษาเห็นพ้องกันว่า ควรจะจัดสอนวิชาพลศึกษาทุกระดับการศึกษา ผู้วิจัยเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะวิชาพลศึกษามีความจำเป็นสำหรับชีวิตมาก วิชาพลศึกษาไม่ใช่จะทำให้เรามีร่างกายและจิตใจเข้มแข็ง มีมารยาทอ่อนโยน มีนิสัยรักความสะอาด รู้จักรับประทานอาหารให้ถูกสุขลักษณะอนามัย ทักเตือนให้เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย ทำให้เราปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ไม่แต่เพียงแค่นี้ วิชาพลศึกษายังสอนให้เรารู้จักเคารพตอกฎและระเบียบข้อบังคับของชุมชนและบ้านเมือง สอนให้เป็นผู้กล้าและผู้ตามที่ดี รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ มีมารยาทอันดีในการอยู่ร่วมกับคนอื่น สอนให้มีความสามัคคี ประองคองกันในทุกคณะ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อออกไปทำงานแล้ว ย่อมทำให้เรามีความสุข มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ผลที่ได้รับในนี้แปลง่ายก็คือ ความเจริญของประเทศในที่สุด

^๒Ibid., p. 778.

^๓Ibid., p. 597-598.

วัตถุประสงค์ในการจัดวิชาพลศึกษาในโรงเรียนของอาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษา จากคาสตัมพันซ์ (x) ของวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมพิเศษเท่ากับ .๓๑๔ และวัตถุประสงค์ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา คาสตัมพันซ์ (x) ใกล้เคียงกับ .๒๒๔ , .๒๔๔ และ .๒๓๕ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า คาสตัมพันซ์น้อยมาก ถึงแม้ว่าจะน้อยมาก เมื่อทำการทดสอบคาสตัมพันซ์แล้วปรากฏว่า ความความคิดเห็นเท่านั้นที่สัมพันธ์กันจริง ส่วนด้านต่าง ๆ ที่เหลือไม่มีความสัมพันธ์กันเลย จากนั้นก็แสดงให้เห็นว่า อันที่จริงแล้ว อาจารย์ใหญ่กับครูพลศึกษายังมีแนวความคิดเห็นในวิชาพลศึกษารวมกันอยู่บ้าง แต่เนื่องจาก วิธีการ หรือ การวางนโยบายของอาจารย์ใหญ่กับครูพลศึกษา ซึ่งไม่ใกล้เคียงความเข้าใจ หรือประชุมปรึกษานานหรือกันให้เห็นสอดคล้องกัน ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของควรเปิดการอบรมหรือจัดสัมมนาในคานวัตถุประสงค์ และวิธีการจัด การเรียน การสอน ของวิชาพลศึกษาทุก ๆ ปี ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์ใหญ่และครูพลศึกษาเห็นในสิ่งเดียวกันเหมือน ๆ กัน เพื่อจะเป็นหลักยึดเหนี่ยว หรือถือปฏิบัติควยหลักการต่อไป ในขณะที่เดียวกัน ถ้าอาจารย์ใหญ่หรือครูพลศึกษามีปัญหา หรือต้องการใหญ่ที่จะทำสิ่งใดให้กับโรงเรียน ก็จะเสนอแนะเสียก่อนนั้น เพื่อจะได้จัดการแก้ไข หรือได้รับคำแนะนำในการที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้อดห่วงไปควยดี ทั้งนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของอาชีพนี้ ต่อไปอีก